

tatet er saa kummerligt, som Tilfældet er her. Hvis de Herrer havde kasseret alle de sagkyndiges Raad, men dog kunnet møde med et fint Resultat, saa kunde de have haft Lov til at være store, som de nu er; men naar man kasserer alle de gode Raad og kommer og paabyrder Statsbanerne og derved det danske Statssamfund 50 Mill. Kr., saa er det ikke noget at være saa stor af.

Til den højtærede Minister for offentlige Arbejder skal jeg sige, at der heller ikke er noget at være stor af, naar man taler om Forholdene vedrørende Statsbanernes Køb paa en saadan Maade, at Statsministeren ikke ved, hvad det drejer sig om. Naar det ligger saaledes indenfor dette store Ministerium, at Statsministeren mener, man har købt Kul, der kunde være indtil April Maaned d. A., medens det viser sig, at man har nok til Februar Maaned 1922, saa er det ikke noget at være stor af. Det viser sig, at Forholdene indenfor Ministeriet er ejendommelige, og det viser, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder, da han talte om Sagen her paa Rigsdagen første Gang, talte med paaholden Pen. Han var forsigtig i sine Udtalelser, saa at det ikke rigtigt kom ud endnu, hvorledes det var i Virkeligheden. Selv den højtærede Statsminister sagde nogle Dage efter, at vi kun havde Kul til Udgangen af dette Finansaar. Hvis Paa-visningen af denne Uoverensstemmelse med Rette kan betegnes som et Vidnesbyrd om, at der ikke var Fugls Føde paa, hvad jeg sagde, saa lykønsker jeg den ærede Ordfører (Brorsen) til hans Appetit.

Med Hensyn til Kulindkøbene vil jeg endnu blot sige, at det, man fra vor Side kritiserer, er, at man ikke har fulgt de Raad, der blev givet med Hensyn til Indkøbsmaaden (*Indenrigsministeren* [Sigurd Berg]: Det er galt!). Den højtærede Indenrigsminister siger, at det er galt (*Indenrigsministeren* [Sigurd Berg]: Ja!). Nej, det er rigtigt; det fremgaar af de Oplysninger, som her allerede foreligger, at et Raad, der er givet Dem med Hensyn til Indkøbsmaaden, ikke er blevet fulgt (*Indenrigsministeren*: Hvilket Raad?). Det om Tilvejebringelsesmaaden, Raadet af 11. Maj (*Indenrigsministeren*: Om Statsindkøbet?). Nej, om en planmæssig Ordning, hvorved Staten faar Indseende med Købene, hvad enten det bliver Statsindkøb eller paa anden Maade. Dette Raad har den højtærede Indenrigsminister ganske rolig kasseret, fordi han nu een Gang havde den Opfattelse, at Den overordentlige Kommission var en Kommission, hvis

Raad man ikke skulde tage Hensyn til, og som han derfor nu har begravet under alle højtidelige Former. Jeg kan godt forstaa, at den højtærede Indenrigsminister ogsaa ønsker hurtigst muligt af faa kastet Jord paa Den overordentlige Kommission, naar han erindrer, at den den 11. Maj gav ham et forstandigt Raad, som han ikke fulgte (*Indenrigsministeren*: Forstandigt?). Ja, et forstandigt Raad; thi alle, der forstod sig paa det Spørgsmaal, hvad enten de var paa den ene eller den anden Side af Atlanterhavet, forstod, at den danske Stats nervøse Opkøb var ødelæggende. Herhjemme er Stigningen af Valutaen et Vidnesbyrd om, hvad disse planløse Opkøb har ført os ud i.

Nu vel, de Herrer kan synes, at de har klaret Situationen glimrende, og at de er gaaet storslaaet ud af denne Overgang til de frie Forhold, som de vilde. Jeg skulde tro, at selv de mest ivrige Tilhængere af frie Forhold dog vilde mene, at den Regering, der nu vil føre Landet fra et tidligere System over til friere Forhold, burde gøre det med de mindst mulige Omkostninger for Landet. Men den Maade, hvorpaa de Herrer har styrtet sig ind i det, som de kalder frie Forhold, det vil sige, det, man i Amerika betegner som planløse Agents Falden over hinanden, har kostet Staten paa dette Omraade 50 Mill. Kr. og paa et andet Omraade andre 50 Mill. Kr.; og hvad det paa Handelsministerens Omraade har kostet, er vi overhovedet neppe i Stand til at udregne.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg skal ikke komme ind paa det ærede Medlems (Røde) Gentagelse af, at man har handlet imod alle de Indstillinger, jeg har modtaget, naar jeg klart har belyst, at vi netop har fulgt Raadene fra de erfarne og kyndige Folk. Det skal jeg ikke opholde mig mere ved, men kun sige det ærede Medlem, at hans Fremhæven af, at det var paapeget i Den overordentlige Kommissions Skrivelse, at man skulde gaa lignende Veje som i Norge, viser mig klart, at hvis det ærede Medlem havde siddet med Ansvaret, som han fremhævede, og han havde søgt at følge disse Veje, da er jeg ikke et Øjeblik i Tvivl om, at saa havde det danske Samfund haft langt, langt større Kulbeholdning og til dyre Priser, end det nu har. Jeg har i saa Henseende ogsaa vist, hvordan det er gaaet i Norge, da jeg har fremhævet de Oplysninger, som den norske Minister har givet forud for Juleferien om de Beholdninger, man har i Norge.